

Italský krátkosrstý ohař (Bracco Italiano)

Kdysi existovaly dva regionální typy těchto psů: jeden byl z Piémontu, lehký, který dost připomínal francouzského krátkosrstého ohaře, druhý, těžký, byl chován v Lombardii. Následkem křížení těchto dvou variant s italským honičem, segugiem a s asijským mastifem vznikl současný italský ohař. Jiná hypotéza mluví o tom, že v jeho žilách koluje i krev psa Sv. Huberta. Současný italský krátkosrstý ohař pracuje dost pomalu, je to stejně schopný stavěč jako přinašeč. Během svého dlouhého vývoje prodělal málo změn. Přesto je málo známý mimo hranice svojí domoviny, dá se říci, že je ve světě téměř neznámý. Povahově je to vyrovnaný, energický lovecký pes, ohař se všestrannými schopnostmi, který stejně rád pracuje na suchu, jako ve vodě. Je klidný, výborný společník, jemné povahy, i když se někdy zdá tvrdohlavý, pod jeho drsným zevněškem se ukrývá velká ušlechtilost.

